

HIŠNI LJUBLJENČKI

Ali imaš doma igračo: plišastega kuža, mucka ali hrčka? Kdo med nami si ne želi pravega, živega, resničnega hišnega ljubljénčka?

Marko si je močno želel psička. S svojo željo je vedno znova nagovarjal mamico in očka. »Ali imamo **pogoje**, da bi lahko imeli pri hiši psa?« se je spraševala mama, ko je poslušala Markovo prošnjo.

In so družno ugotovili, da bi kuža lahko našel prostor v njihovem domu.

»Še nekaj moramo preveriti, preden ugodimo tvoji želji,« je rekel očka.

»Kaj?« je zanimalo Marka.

»Ugotoviti moramo, ali si dovolj **odgovoren**, da boš prevzel skrb za hišnega ljubljénčka,« je bil jasen očka.

»Kako to misliš?«

»Pes je živo, čuteče bitje. Ni dovolj, da si ga le želiš. Vprašanje je, ali si že dovolj odgovoren in sposoben, da boš zanj skrbel – tudi takrat, ko se ti ne bo ljubilo?«

»In kako bosta to preverila?« je zanimalo Marka.

»Zelo preprosto,« je rekla mama. »Dovolj je, če pomislimo, kako opravljaš svoje dolžnosti.

Ali si redoljuben, skrben ... pri opravljanju svojih obveznosti.«

Mamica je umolknila. V Marku se je budilo vznemirjenje: Ali sem dovolj odgovoren? ga je prešinilo vprašanje. In odgovor? Že hip za tem ga je izrekel očka: »Mislim, da odgovorno izpolnjuješ svoje obveznosti.«

Marko je z olajšanjem pomislil: Dobil bom psička! V njem so se budila radostna občutja.

»Za to, da pride v naš dom pes, je potrebno še nekaj,« je nadaljeval očka.

»Pasja hišica, pa hrana za psička ...« je vedel Marko.

Očka in mamica sta se nasmehnila in bila vesela sinove zavzetosti.

»Tudi to, tudi to,« je rekel očka. »A nekaj je še pomembnejše.«

»Kaj?« je zanimalo Marka.

»Pomembnejša je tvoja **usposobljenost** – poznavanje, kako se primerno skrbi za psa.«

»In kdo me bo tega naučil?« je zaskrbelo otroka. Obiskovali so strica Franca, ki je bil vreden skrb-

nik prijazne psičke Ajke. Stric jih je seznanjal, kaj vse je potrebno, da se psiček dobro počuti in primerno razvija. Toliko vsega so spoznali o življenju štirinožnih prijateljev!

Končno je prišel tisti dan, ko so sedli v avto in se odpeljali v bližnje mesto. Pri vhodu na dvorišče velike zgradbe je bil napis: *Zavetišče za živali* in je bilo še pripisano: *ki čakajo na svoj dom. Dobrodošli!*

Takoj sta se zagledala, kakor da bi se prepoznala: Marko in Piki. Piki. Tako je pisalo na tablici, pripeti na ograjo njegovega prostora. Mali črni mešanček z belo piko na čelu.

»Zanimivo, zelo pogosto se človek in prava žival takoj zaznata in se pritegneta v prijateljevanje. Tudi jaz bi za vašega sina svetoval prav tega psa,« je rekel gospod iz zavetišča in odpiral kletko, da je lahko mali kuža pohitel svojemu gospodarju v pozdrav.

**V Svetem pismu beremo,
da je Bog naročil ljudem:
»Gospodujta ribam v morju
in pticam na nebu ter vsem
živalim, ki se gibljejo po
zemlji«
(1 Mz 1,28).**

Dragi starši! Članek za vas najdete na FB Mavrica ali na www.druzina.si/mavrica, gumb ZA STARŠE.